

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 15.101 van 22 augustus 2008 in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van zijn X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Koerdische origine te zijn en afkomstig uit Syrië ('ajnabi'), op 22 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J.M. HAUSPIE loco advocaat F. LANDUYT en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. X, die verklaart van Koerdische origine te zijn en afkomstig uit Syrië ('ajnabi'), is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 24 december 2002 en heeft zich dezelfde dag een eerste keer vluchteling verklaard. Op 11 april 2003 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Deze beslissing werd op 22 mei 2005 bevestigd door de Raad van State.
2. Verzoeker keerde niet terug naar zijn land van herkomst en heeft zich op 16 maart 2005 een tweede keer vluchteling verklaard. Op 18 april 2005 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker diende een dringend beroep in op 20 april 2005. Hij werd gehoord op 16 augustus 2005.

3. Op 22 augustus 2005 besloot de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verder onderzoek noodzakelijk is. Verzoeker diende een schriftelijke verklaring in op 20 september 2005. Hij werd gehoord ten gronde op 5 mei 2008.
4. Op 6 mei 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 8 mei 2008 aangetekend verzonden. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 20 april 1981 in al-Mâlikiyya. U zegt geen houder te zijn van de Syrische nationaliteit, maar het statuut te hebben van 'vreemdeling' ('ajnabi). U bent van Koerdische origine. U was eigenaar van een restaurant in al-Mâlikiyya. Begin 2001 zou U enkele maanden gevangen hebben gezeten nadat er een geschil was gerezen met enkele leden van de veiligheidsdienst betreffende een betaling. In juni 2001 zou U aan de slag zijn gegaan als kok in een restaurant in Damascus. Eind november 2002 zouden de veiligheidsdiensten in het bewuste restaurant een valies hadden aangetroffen met documenten die klaarblijkelijk kritisch waren voor het Syrische regime. U vernam dat U werd gezocht. U zou Syrië op 23 december 2002 hebben verlaten en U hebt de dag nadien een eerste keer in België asiel aangevraagd. Het Commissariaat-generaal heeft op 11 april 2003 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen ingevolge een aanzienlijk aantal tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas hebben ondermijnd. De Raad van State heeft deze beslissing op 22 mei 2005 bevestigd. U hebt op 16 maart 2005 een tweede asielaanvraag ingediend. Deze aanvraag is gebaseerd op de volgende elementen. Ten eerste biedt U een Syrisch arrestatiebevel aan dat door uw vader zou zijn gefaxt en waaruit zou blijken dat U in Syrië wel degelijk gezocht wordt. U stelt dat uw vader kort na uw vertrek door de veiligheidsdiensten is geconvoceerd. Ten tweede biedt U een schrijven aan van de heer (S. M.), vertegenwoordiger in België van Partiya Yekitî ya Kurd li Sûriyê, waarin deze stelt dat U regelmatig deelneemt aan manifestaties voor de Koerdische zaak. U biedt in dit verband ook een video, een manifest en verschillende foto's aan waaruit inderdaad blijkt dat U aan verschillende door Syrische Koerden georganiseerde acties hebt deelgenomen. U stelt dat de Syrische autoriteiten van dit engagement op de hoogte zijn vermits ze minstens één keer uw vader hebben geconvoceerd en hierover hebben ondervraagd.

B. Motivering

Aan uw tweede asielaanvraag kan door het Commissariaat-generaal (CGVS) echter geen positief gevolg worden gegeven omdat uw verklaringen betreffende deze aanvraag zich weerom kenmerken door ettelijke tegenstrijdigheden, vaagheden en andere anomalieën.

Aangaande het aangeboden document, het arrestatiebevel, dient ten eerste opgemerkt dat U voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) hebt gezegd dat het document dat uw vader in handen kreeg een kopie was van het origineel (gehoorverslag DVZ, p.14). Voor het Commissariaat-generaal verklaart U evenwel dat U niet hebt durven vragen of uw vader het origineel heeft, dan wel een kopie (gehoorverslag CGVS, 16/08/2005, p.02). Met deze discrepantie geconfronteerd, zegt U dat er misschien een misverstand is geweest (gehoorverslag CGVS, 16/08/2005, p.04). Bij het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal, zegt U dan weer dat uw vader U telefonisch heeft laten weten dat hij het origineel niet heeft (gehoorverslag CGVS, 05/05/2008, p.07). Voorgaande incoherenties zijn zeker niet de enigen betreffende dit document. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelt U dat het document een beveldschrift is van een militaire rechtbank aan de politie van uw woonplaats al-Mâlikiyya, waarin uw aanhouding wordt gevorderd vermits U een

bedreiging zou uitmaken voor de veiligheid van de staat (gehoorverslag DVZ, p.14). Dit strookt inderdaad met de inhoud van het document. Het is echter opvallend dat U op datum van 5 mei 2008 over de inhoud van dit document in het geheel niets meer weet te zeggen. Gevraagd door welke diensten U volgens het arrestatiebevel gezocht wordt, zegt U dat U dat niet weet vermits dat U analfabeet bent en het document aan niemand hebt getoond. Gevraagd of U de inhoud van het document hebt gecheckt, zegt U opvallend genoeg dat U dat niet durfde (gehoorverslag CGVS, 05/05/2008, p.06). Nogmaals gevraagd door welke dienst U volgens het arrestatiebevel wordt gezocht, zegt U dat U vermoedt dat het de Politieke Veiligheid is, vermits die uw vader hebben geconvoceerd. U herhaalt nogmaals dat U het niet weet, omdat U het ook niet hebt durven vragen over de telefoon (gehoorverslag CGVS, 05/05/2008, p.07 & p.09). Het spreekt voor zich dat de contradictie met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken wel erg opvallend zijn en bovendien ernstig vermits het hier toch een bijzonder cruciaal document betreft. Het is voor het overige niet meteen duidelijk hoe uw vader in staat is geweest een dergelijk document te verwerven, aangezien het hier duidelijk een interne communicatie betreft tussen een militaire rechtbank en de politie. Gevraagd hoe uw vader op zulk een interne dépêche de hand heeft kunnen leggen antwoordt U systematisch dat U dat niet weet. U verwijst in dit verband naar de moeilijkheid om op een veilige manier telefonisch met Syrië te communiceren (gehoorverslagen CGVS, 16/08/2005, p.02 & 05/05/2008, p.08). Het feit dat U terzake geen enkele informatie weet te verstrekken is merkwaardig vermits U voor de Dienst Vreemdelingenzaken hebt aangegeven dat U in het verleden via een Turkse operator met uw familie hebt gecommuniceerd (gehoorverslag DVZ, p.14). Gevraagd met welke problematiek dit arrestatiebevel verband houdt, verwijst U naar de feiten die U reeds hebt uiteengezet in kader van uw eerste asielrelaas. Er dient geconstateerd dat dit relaas eerder door het Commissariaat-generaal als frauduleus is afgedaan en dat op basis van bovenstaande elementen zeker niet kan worden geconstateerd dat het arrestatiebevel van die aard is om deze bevindingen te weerleggen. Er moet integendeel in zeer ernstige mate getwijfeld worden aan de authenticiteit van het aangeboden document.

U baseert uw tweede asielaanvraag voorts op een aantal politiek getinte activiteiten in België. U biedt in dit verband een brief aan van de heer (S. M.), waarin deze stelt dat U in België deelgenomen hebt aan publieke betogingen en U regelmatig contact onderhoudt met leden van de Partiya Yekitî ya Kurd li Sûriyê, een partij waarmee u 'solidair' bent. Er dient ten eerste aangestipt dat dit engagement zich nochtans niet vertaald heeft in een partijlidmaatschap. Er dient voorts opgemerkt dat uw kennis van de partij bepaald oppervlakkig is getuige het feite dat U de naam van de partijchef in Syrië niet kent, noch de namen weet te geven van enige ander personaliteit binnen de partij actief in Syrië (gehoorverslag CGVS, 05/05/2008, pp.03-04). Dat U aan verschillende acties in België hebt deelgenomen wordt door ons niet betwist. U biedt terzake immers ondubbelzinnige bewijsstukken aan, namelijk een video, een communiqué met uw naam betreffende de hongerstaking van 9 tot 11 december 2005 en foto's van manifestaties in Brussel, waaronder de hongerstaking en een demonstratie voor de Syrische ambassade in Brussel. Een en ander leidt echter allerminst voetstoots tot de conclusie dat U bij terugkeer het voorwerp zult uitmaken van vervolging. Er dient immers gewezen op het frauduleuze karakter van uw eerdere verklaringen en het feit dat U in Syrië niet politiek actief was (gehoorverslag CGVS, 05/05/2008, p.04). Er moet worden vastgesteld dat U bij vertrek uit Syrië niet het voorwerp uitmaakte van enige vervolging en gezien U in Brussel slechts hebt deelgenomen aan collectieve manifestaties waarop U geen enkele keer het woord hebt genomen of op een andere manier als individueel opposant voor het voetlicht bent getreden, dient te worden geconstateerd dat het niet aannemelijk is dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van enig politiek engagement in België.

U beweert dat de Syrische autoriteiten wel degelijk op de hoogte zijn van uw activiteiten in België en wel omdat uw vader ingevolge uw acties verschillende keren is geconvoceerd bij de veiligheidsdiensten. Er dient echter geconstateerd dat uw verklaringen hieromtrent zich kenmerken door verscheidene aanzienlijke contradicties die voornoemde bewering in een bedrieglijk daglicht stellen. Zo stelt U op 16 augustus 2005 voor het Commissariaat-generaal dat uw vader en broer twee keer zijn geconvoceerd door de Politieke Veiligheid. De eerste keer zou zijn gebeurd één à anderhalve maand na uw vertrek. Ze zouden twee dagen zijn vastgehouden en pas de derde dag zijn vrijgelaten (gehoorverslag CGVS, 16/08/2005, p.01) U specificeert verder in het gehoor dat uw vader een tweede keer is geconvoceerd, ditmaal bij de Militaire Veiligheid, en wel vier maanden na 6 oktober 2003, datum waarop U deelnam aan een demonstratie voor de Syrische ambassade in Brussel. Weerom werd hij twee dagen vastgehouden en kwam de derde dag vrij. Zowel voor de Dienst Vreemdelingenzaken als voor het Commissariaat-generaal geeft U aan dat deze convocatie verband hield met uw deelname aan de demonstratie van 6 oktober 2003 (gehoorverslagen DVZ, p.14 en CGVS, 16/08/2005, pp.02-03). Op het gehoor van 5 mei 2008 voor het Commissariaat-generaal, geeft U aan dat uw vader twee keer is geconvoceerd door de Syrische veiligheidsdiensten. Gevraagd of er behalve uw vader nog andere familieleden zijn opgeroepen, antwoordt U ontkennend, wat in tegenstrijd is met eerdere verklaringen. Voor deze contradictie weet U geen aannemelijke verklaring te verschaffen. U komt immers niet verder dan te stellen dat uw broer uw vader misschien zou hebben vergezeld (gehoorverslag CGVS, 05/05/2008, pp.10-11). Gevraagd welke diensten uw vader hebben geconvoceerd, zegt U achtereenvolgens dat hij een eerste keer is opgeroepen door de Politieke veiligheid en een tweede keer door de Staatsveiligheid. Meteen daarna wijzigt U uw versie en zegt U dat de volgorde omgekeerd was (gehoorverslag CGVS, 05/05/2008, p.10). Deze verklaring is tegenstrijdig met uw eerdere bewering dat hij werd verhoord door de Militaire Veiligheid. Daarop is U gevraagd of uw vader ooit is vastgehouden door de Militaire Veiligheid, waarop U antwoordt dat U dat niet weet (gehoorverslag CGVS, 05/05/2008, p.12). Gevraagd of uw vader ooit is vastgehouden antwoordt U dat U dat niet weet. Gevraagd hoelang hij bij de veiligheidsdiensten is gebleven toen hij werd geconvoceerd, zegt U dat U dat niet weet. Gevraagd of hij 's nachts is gebleven, zegt U dat hij daarover niets heeft gezegd (gehoorverslag CGVS, 05/05/2008, p.11). Het spreekt voor zich dat een en ander flagrant in tegenstrijd is met uw eerdere verklaringen terzake. Bij twee gelegenheden zegt U dat de tweede convocatie van uw vader verband hield met uw actie voor de Syrische ambassade op 6 oktober 2003 (gehoorverslagen DVZ, p.14 en CGVS, 16/08/2005, pp.02-03). Bij het tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal zegt U echter dat deze tweede convocatie van uw vader er kwam zo'n 15 à 20 dagen na uw deelname aan de driedaagse hongerstaking van december 2005. Op geen enkel moment hebt U tijdens dit gehoor gerefereerd naar de ambassadedemonstratie van oktober 2003 (gehoorverslag CGVS, 05/05/2008, p.12).

Ingevolge de bovenstaande discrepanties kan aan de genoemde convocaties van uw vader geen geloof worden gehecht. Onverkort dient te worden vastgesteld dat geen enkel element uit het dossier erop wijst dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw al bij al beperkt activisme in België.

Er dient finaal geconcludeerd dat ingevolge de verschillende geconstateerde anomalieën en de globale ongeloofwaardigheid van uw verklaringen er aan uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Er dient dan ook te worden besloten dat U er niet in bent geslaagd om aan te tonen dat U internationale bescherming behoeft zoals voorzien door de Vluchtelingenconventie van Genève van 28 juli 1951 of in aanmerking komt voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Naast de reeds besproken documenten biedt U eveneens het reeds gedurende de eerste asielaanvraag aangeboden document voor Ajnabi aan en enige medische attesten. Deze documenten hebben geen directe relevantie voor de asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Ten gronde.

1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing niet voldoet aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen. Hij argumenteert dat het voor de Commissaris-generaal niet volstaat te stellen dat verzoekers verhaal “hoogst onwaarschijnlijk is” of “bedrieglijk” maar dat hij tevens moet aangeven waarom hij die stelling weerhoudt. Verder betoogt verzoeker dat hij er in geslaagd is te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zijn land van herkomst te hebben verlaten en dat hij aannemelijk maakte dat hij in “India” een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Tot slot poogt verzoeker een aantal motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te verklaren.
2. De Raad wijst erop dat de bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet tot doel hebben de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal in het eerste deel van de beslissing op uitgebreide wijze de verklaringen van verzoeker uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De Commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is derhalve omstandig en afdoende gemotiveerd en genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen. Overigens blijkt uit het verzoekschrift ontegensprekelijk dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing wel degelijk kent en bovendien in het middel aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat hij een beweerde schending van de formele motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen.
3. Ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag legt verzoeker vooreerst een arrestatiebevel neer dat door zijn vader zou zijn gefaxt en waaruit moet blijken dat hij

in Syrië wel degelijk gezocht wordt. Het gaat om een bevelschrift van een militaire rechtbank aan de politie van al-Mâlikiyya, waarin verzoekers aanhouding wordt gevorderd omdat hij een bedreiging zou uitmaken voor de veiligheid van de staat. Blijkens verzoekers verklaringen houdt dit arrestatiebevel verband met de feiten die hij heeft uiteengezet in het kader van zijn eerste asielaanvraag. Zonder verzoekers eerste asielaanvraag opnieuw te beoordelen, hetgeen overigens niet de bevoegdheid is van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, stelt de Raad vast dat verzoekers eerste asielaanvraag werd afgewezen omdat een aanzienlijk aantal tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas hebben ondermijnd. Zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing, is het thans neergelegde arrestatiebevel niet van die aard om het frauduleus karakter van verzoekers eerste asielrelaas te weerleggen en moet integendeel in zeer ernstige mate getwijfeld worden aan de authenticiteit van het document. Immers, verzoeker legt met betrekking tot het arrestatiebevel talrijke tegenstrijdige, vage en ongeloofwaardige verklaringen af, zoals uitvoerig wordt uiteengezet door de Commissaris-generaal. De Raad stelt vast dat deze in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden, vaagheden en andere anomalieën correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en niet overtuigend worden weerlegd in het verzoekschrift zoals blijkt uit wat volgt.

Zo beweert verzoeker aangaande het arrestatiebevel dat hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet heeft gezegd dat het document dat zijn vader in handen kreeg een kopie was van het origineel, maar dat hij net zoals voor het Commissariaat-generaal heeft gezegd dat hij niet heeft durven vragen of zijn vader het origineel heeft dan wel een kopie en dat de anomalie een misverstand is geweest. Het louter ontkennen van zijn verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken en de bewering dat het om een misverstand gaat is echter niet afdoende om de vaststellingen van de bestreden beslissing te ontkrachten. Overigens blijkt uit de lezing van het gehoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken dat dit gehoor op regelmatige wijze is verlopen, dat verzoeker wel degelijk stelde dat het document dat zijn vader in handen had een kopie van het origineel betrof, dat hij verklaarde dat het verhaal hem werd voorgelezen in het Kurmanji en dat hij het verslag zonder voorbehoud heeft ondertekend waardoor hij te kennen heeft gegeven dat dit overeenstemt met de inlichtingen die hij heeft verstrekt en dat deze inlichtingen oprecht zijn.

Inzake de inhoud van het arrestatiebevel, wijst verzoeker erop dat hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaringen heeft afgelegd die stroken met de inhoud van het document. Hij voert aan tijdens zijn gehoor op 5 mei 2008 niets over de inhoud van het document te hebben gezegd omdat hij alles wat hij weet van zijn vader weet. Met dergelijke uitleg slaagt verzoeker er echter geenszins in om een aanvaardbare of plausibele verklaring aan te brengen voor de vaststelling dat hij aanvankelijk wél correcte verklaringen omtrent de inhoud van het arrestatiebevel kan afleggen en hij hierover ter gelegenheid van een later verhoor niets meer blijkt te weten.

Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker niet weet te verduidelijken hoe zijn vader in staat zou zijn geweest een dergelijk document in handen te krijgen, aangezien het duidelijk een interne communicatie betreft tussen een militaire rechtbank en de politie. De motivering van de bestreden beslissing hieromtrent wordt in het verzoekschrift niet betwist en wordt derhalve door de Raad overgenomen.

Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt zijn land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Bij gebrek aan duidelijke en eensluidende verklaringen omtrent het arrestatiebevel, wat een cruciaal document betreft ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag, wordt aan dit document geen enkele bewijswaarde

toegekend temeer daar het een loutere faxkopie betreft die geen enkele waarborg biedt inzake authenticiteit.

4. Inzake zijn politieke activiteiten in België, meent verzoeker dat het feit dat zijn politiek engagement zich niet heeft vertaald in een partijlidmaatschap weinig relevant is. Hij argumenteert dat enkel zijn effectief engagement relevant is en dat in de bestreden beslissing niet wordt betwist dat hij politiek zeer actief is. Zijn tegenstrijdige verklaringen omtrent de problemen die zijn familie zou hebben gekend ten gevolge van zijn activiteiten in België, wijt verzoeker aan het feit dat hij tijdens het gehoor van 5 mei 2008 op het Commissariaat-generaal verward was omdat alles bijna 3 jaar geleden is. Het tijdsverloop van bijna 3 jaar tussen de beweerde vervolgingsfeiten, meer bepaald de convocaties en aanhoudingen van verzoekers vader (en broer), en het interview ten gronde voor het Commissariaat-generaal kan niet volstaan als verschoning voor de flagrant tegenstrijdige verklaringen die verzoeker in dit verband heeft afgelegd en dewelke omstandig worden uiteengezet in de bestreden beslissing. Van een persoon die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties een juist, precies en waarheidsgetrouw relaas uiteenzet en dat hij de feiten die aan de grondslag liggen van zijn beweerde vrees voor vervolging op een zorgvuldige, nauwkeurige, coherente en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek, zodat op grond ervan kan worden nagegaan of er met betrekking tot de asielzoeker aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, hetgeen in casu niet het geval is zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing.

Zo inderdaad niet wordt getwijfeld aan verzoekers deelname aan acties in België, kan hieruit niet zonder meer worden afgeleid dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst het voorwerp zal uitmaken van enige vervolging. Immers, indien verzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de geloofwaardigheid van de aanvraag moeten beoordelen. De verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van de elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald in geval er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, Note on réfugié sur place claims, februari 2004). De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeker in Syrië niet politiek actief was, dat hij frauduleuze verklaringen aflegt omtrent zijn beweerde problemen in Syrië zodat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij vertrek uit Syrië het voorwerp uitmaakte van enige vervolging, dat hij in Brussel slechts heeft deelgenomen aan collectieve manifestaties waarop hij geen enkele keer het woord heeft genomen of op een of andere manier als individueel opposant voor het voetlicht is getreden en dat ingevolge de vastgestelde discrepanties in zijn verklaringen geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde convocaties van zijn vader of aan het feit dat deze verband hielden met zijn acties in België. Op grond van deze overwegingen komt de Commissaris-generaal dan ook terecht tot de conclusie dat geen enkel element uit het dossier erop wijst dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van verzoekers al bij al beperkt activisme in België. Verzoeker maakt derhalve op geen enkele wijze aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar

De griffier,

De voorzitter,

A SMETS.

M.-C. GOETHALS.